

Remélem, nem veszed tolatkodásnak, hogy e segédanyag megírásakor a tegező formát választottam. Ennek oka, hogy én is pedagógus, magyar szakos tanár vagyok. Talán az is megtörténhetett, hogy személyesen is találkoztunk valamelyik pedagógiai rendezvényen, tanfolyamon. Az elmúlt évek során – látván és tapasztalván a sok-sok bizonytalanságot, kételyt az oktatás egészére vonatkozóan –, úgy gondoltam, egy módszertani segédanyag megírásával és közreadásával segítséget nyújthatok a kollégáknak. Továbbra is egyik kulcskérdése a magyar oktatásnak a tanulók szövegértő és szövegalkotó képességének fejlesztése. Ezért ezzel az új tanári segédanyaggal szeretném segíteni az órára való felkészüléset. A tanítási folyamat egy-egy óráját ugyanis egyre körültekintőbben kell megszerveznünk, hogy azoknak tanítványaink valóban aktív szereplői legyenek. Fontosnak tartom annak tisztázását, hogy az olvasási, szövegértési és szövegalkotási képesség – tágabb értelemben a kommunikáció – fejlődése nem zárul le az általános iskolai szakasz végén. Ezeket a képességeket tovább kell fejlesztenünk a magasabb iskolai fokozatokon is. Ugyanakkor ezzel párhuzamosan olyan, a mindennapokban is használható tudásanyagot kell biztosítanunk, amely az életre készíti fel a tanulókat. Az már csupán „plusz szolgáltatás”, hogy az illetani, viselkedésbeli emberi normák közvetítésére is hangsúlyt fektetünk. Meggyőződésem, hogy mindez nem csak a magyar szakos pedagógusok feladata. Minden szaktanárnak szívügyének kell(ene) lennie az olvasás, szövegértés és szövegalkotás képességének fejlesztése. Hiszen minden tanítási órán minden tanulónak értelmeznie és alkotnia kell szöveget. Az ismeretek rögzítésének fontos eszköze a tankönyv. A másodlagos bevésésre általában tanórán kívül kerül sor, amikor a tanulók egyedül maradnak a szöveggel. Könnyebb úgy felkészülni a számonkérésre, ha olyan szöveg áll a tanuló rendelkezésére, amelyben már tanórán közösen vagy csoportmunkában, esetleg önállóan aláhúzta a tételmondatokat, kiemelte a lényegyet, bekarikázta az adatokat stb. Itt lép be

a folyamatba a tanulás tanításának kérdése, amely szintén valamennyi pedagógus feladata. Sok kollégánk jogos felvetése: a diákok egy része nem tanul otthon, készületlenül jön az órára, nincs mire ráépülnie az új ismeretnek. Ilyenkor még inkább szükség van a tanórai szöveg-feldolgozási technikák alkalmazására, főleg a vázlatírásra, a jegyzetkészítésre, hogy eredményes és mély legyen az elsődleges bevésés. A mai gyerekek másfajta környezetben nőnek fel, mint mi, másféle hatások érik őket. Nehezen tudjuk felvenni a versenyt a média, az internet egyre fokozódó térhódításával. Technikailag és fizikailag is kivitelezhetetlen, hogy egy tanítási órán hat másodpercenként új hatások érhék a tanítványainkat, de törekednünk kell arra, hogy minél hatékonyabb, változatosabb módszereket és munkaformákat alkalmazzunk, sőt egyre inkább építsünk az infokommunikáció adta lehetőségekre. Ha megértjük a kompetenciaalapú oktatás lényegét, és jól tudjuk megvalósítani a célkitűzéseit, sokat segíthetünk tanítványainknak abban, hogy sikeres és boldog felnőttekké váljanak. Ehhez a munkához kívánok neked jó egészséget, sok sikert!

Kollegiális tisztelettel és szeretettel üdvözöllek:
Jordán Gergely